

Te voi face să uiți că lumea există

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Te voi face să uiți de contextele vremii,
Îți promit că-ntr-o zi vom rămâne doar noi
Pe-o planetă de jar, unde polii, extremii,
Se-ntâlnesc într-un vis. Voi întoarce apoi

Telescopul spre alt univers teoretic,
Unde niciun fascicul de gând n-a pătruns,
Să-nțelegi felul meu de-a iubi aritmetic
Ochii tăi turcoaz, mâna ca pe-un răspuns

Care alunecă-ncet peste umerii goi.
Îți promit că-ntr-o zi îți voi scrie un cântec,
Te voi face să uiți că-n afară de noi
Nu-i nimic important, doar un mugur în pântec.

- Te voi face să crezi că poți merge pe mare,
Îți promit că străbat universul întreg,
O să râzi de-o să-ți spun că transfuzii solare
Mi-ai făcut zi de zi, însă vreau să-nțeleg

Cum de-ncap între noi mii și mii de cuvinte
Și cenușa din ornic în care mister
E ascunsă de zei să ne-aducă aminte
Că noi suntem de fapt două țărături de cer.

Te voi face să crezi în iubire și-apoi
În pământul tău cald voi închide-un descântec,
Te voi face să crezi că-n afară de noi
Nu-i nimic important, decât floarea din pântec.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

* poezia cu numărul 900 semnată Liliana Trif & Ioan Grigoraș